

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandrasegaran

Editorial Board

Dr. S. Kumaran

Dr. Oppila Mathivanan

Dr. R. Rajagopal

Dr. Aranga. Pari

Dr. PM. Jamahir

Dr. S. Rajaram

Dr. R. Velmurugan

Dr. S. Chitra

Dr. E.R. Ravichandran

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. K. Thilagavathi

Dr. P. Velmurugan

Dr. G. Sheik Meeran

Dr. P. Selvakumar

Dr. M. Karunanithi

Dr. A. Kaleel Rahman

Dr. A. Senthil Kumar

Dr. S. Tamil Velu

Dr. M. Arunachalam

Dr. R. Vijayarani

Dr. V. Dhanalakshmi

Dr. S. Ramesh

Dr. J. Chandrakala

Dr. C. Prabhakaran

Dr. P. Santhi

Prof. Balasundaram

Elayathamby

Dr. A. Thoufiq Rameez

Dr. S. Bharathi Prakash

Dr. J. Raja

Dr. J. Selva Kumar

Dr. D. Alagudurai

Dr. Chandrika Subramaniyan

Dr. Manivannan Murugesan

Dr. V. Kalathi

Mr. G. Senthil

பல்கலைக் கழக மாணியக் குழு அங்கீகாரம் பெற்றத் தமிழ்ப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்
UGC APPROVED INTERNATIONAL THAMIZH JOURNAL

UGC Journal No.40719

செம்மொழித் தமிழ்

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்)
(கலை & மனிதவியல்)

Journal of Classical Thamizh

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)
(Arts & Humanities)

சிறப்பிதழ் : பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் -2019
தமிழ்த்துறை (தன்நிதி)
நல்லமுத்துக்கவன்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
பொள்ளாச்சி - 642 001, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

தமிழ் கிளக்டியத்தில் மனிதனேய மாண்புகள்

சிறப்பிதழ் ஆசிரியர்
Special Issue Editor
முனைவர் இரா. விழ்ஞாயிரி
உதவியோராசிரியர்

பதிப்புக்குழு உறுப்பினர்கள்
முனைவர் த. பரமேஸ்வரி (துறைத்தலைவர்)

முனைவர் த. கீதாஞ்சலி முனைவர் ந. பிரகாஷ் முனைவர் இரா. ஜெயந்தி
முனைவர் ம. சித்ரரகலா முனைவர் மு. சுகந்தி பேரா. ர. சூர்யா பேரா. அ. மகபு
தமிழ்த்துறை (தன்நிதி), நல்லமுத்துக்கவன்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பொள்ளாச்சி - 6

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

4 பகுதி-2
சிறப்பிதழ்
Special Issue

61.	அ. ஜாஸ்பின் வீலா	“கிணற்றில் விழுந்த தீண்டாமை” சிறுகதைத் கொகுப்பில் மனிதநேய மாண்புகள்”	210-213
62.	செ. ஜூஸ்வர்ய சுகிலா & ஜே. ஜெயரதி பொன்மலர்	கனிமொழியின் அகத்தினை கவிதையில் பெண்றிலை	214-217
63.	ஐ. பாண்டியாலட்குமி	சிலப்பதிகாரத்துள் காணலாகும் மாண்புடைமணிதர்கள்	218-221
64.	அ. சஜான்	ஐ. நாகராஜனின் குறுத்தி முடுக்கு நாவலில் பரததைப் அகமரபுகள் நோக்கில் சம்பந்தர் பாடல்களும் மனிதநேயமும்	222-224
65.	ப. சவிதா	“அட்குளத்திலும் ஒட்டிக்கொள்ளும் ஆம்பல்கவி”	225-229
66.	தி.ரு. ஆ.ஶந்திரசேகர்	101 மனுஷ்யபுத்திரனின் கவிதைகளில் மனித நேயம்	230-232
67.	எம்.மெஹ்மதா	தமிழ் பண்பாட்டில் பசிப்பினி போக்கும் மனிதநேய மாண்புகள்	233-237
68.	செ.மகேஸ்வரி	தேதாத்திரிய நோக்கில் குடும்பச் சீதிருத்தச் சிந்தனைகள்	238-242
69.	தி.கமதி & ப.சக்தி குமாரவேல்	வேதாத்திரிய நோக்கில் குடும்பச் சீதிருத்தச் சிந்தனைகள்	243-246
70.	சு.பாத்திமா	ப.க.போன்னுசாமியின் ‘படுகளத்தில்’ மனிதநேயம்	247-250
71.	மா.நடராசன்	இராமலிங்க வள்ளலாரின் மனிதநேயச் சிந்தனைகள்	251-254
72.	கு.ஜெயந்தி	சங்க இலக்கியத்தில் மனிதநேய மாண்புகள்	255-258
73.	ந.ஜெயவசந்தி	புறநானூற்றில் மனித நேய பண்புகள்	259-262
74.	கோ.ஜெயலா	புறநானூற்றில் மனிதநேயப் பண்புகள்	263-265
75.	செ.கிளாஞ்ச டெஸ்பின் ஜூடா & நா.ரா.வீபஜா	கிறிஸ்தவ இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் திருநங்கைகளின் மனிதநேயம்	266-268
76.	நா.பன்னீர்செல்வம்	தமிழ் இலக்கியங்களில் காணும் மனிதநேய மாண்புகள்	269-273
77.	தெ.சந்திரா	நீதி இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனிதநேயம்	274-276
78.	தெ.சந்திரா	சங்க இலக்கியத்தில் மனிதநேயம்	277-280
79.	தமிழ்செல்வி.த	அ.நினை உயிர்களிடத்தில் மனிதநேயம்	281-283
80.	ச.குருஞாணம்பிகா	சங்க இலக்கியத்தில் மனிதநேயம்	284-286
81.	சு.பிரியதர்வினி	கண்ணகியின் மனிதநேயம்	287-290
82.	மு.சௌந்தரியா	கலித்தொகைத் தலைவியின் மனிதநேய மாண்புகள்	291-294
83.	மோகனப்பிரியா.ச	கம்பராமாயணத்தில் இராமனின் மனிதநேயம்	295-297
84.	த.திலகவதி	குரியகாந்தன் நாவல்களில் மனிதநேயம்	298-301
85.	ப.பத்மா & காசிப்டா சத்யமுர்த்தி	பக்திஇலக்கியங்களில் மனிதநேய மாண்புகள்	302-306
86.	வானதிபகீரதன்	சமுத்துசிறுவர் பாடல்களில் உயிர்களிடத்தில் அன்பும் மனிதநேயமும்	307-310
87.	கா.மகேசவரி	புறநானூற்றில் மனிதநேய விழுமியங்கள்	311-313
88.	மு.செந்தமிழ்ச்செல்வி	முதின் மூல்லைப் பாடல்களால் மாநுடம்	314-316
89.	K.சாந்தி முனைவர் & C.விஸ்வநாதன்	சித்தர் இலக்கியத்தில் மனித நேயப்பண்புகள்	317-321
90.	த. கீதாஞ்சலி	கடையெழுவள்ளல்களின் மனிதநேயமாண்புகள்	322-325
91.	தங்கராசா கோபிநாத்	சுப்பிரமணிய பாரதியாரது தேசபக்திபாடல்களில் மனிதநேயம்	326-329
92.	சி.அமுதா	எட்டுத்தொகை அகப்பாடல்களில் தொழில்சார் மனிதநேயம்	330-333
93.	இரா.இரமேஷ்	தமிழ் இலக்கியத்தில் மனிதநேய மாண்புகள்	334-340
94.	கா. திருநாவுக்கரசு & செ.விஸ்வநாதன்	கம்பன் வடித்த இராவணன்பாத்திரமும் பேராண்மை அறமும்	341-345

95.	ந. வெங்கடேஷ்	திருக்குறளில் மனித மாண்புகள்	346-348
96.	சு.நனினி	சங்கப் பாடல்களில் மனிதனேயம்	349-351
97.	சௌ. மைதிலி	மணிமேகலை உணர்த்தும் மனிதனேயம்	352-355
98.	ஜோ. ஜீவா	மனித நேய ஜோக்ஷில் மஸ்வதியின் ‘காத்திருந்த கருப்பாயி’ நாவல்	356-358
99.	டி. ஜோஸ் விஜீ	நீலபத்மநாபன் கவிதைகளில் மனிதனேய மாண்புகளின் இழப்பு	359-362
100.	B.S.ஆஸா	குறுந்தொகையில் திணைசார் மக்களின் மனித நேய மாண்புகள்	363-365
101.	அ.மக்புடு	சிலப்பதிகார மாந்தர்களின் மனிதனேயமாண்புகள்	366-369
102.	பொ.மா.பழனிசாமி	தமிழ் இலக்கியத்தில் மனிதனேய வாழ்வியல் மதிப்புகள்	370-374
103.	பா.அருள்ஜோதி	சங்க புறப்பாடல்களில் மனித நேய சிந்தனைகள்	375-379
104.	ம.சித்ரகலா	சுந்தரகாண்டத்தில் மனிதனேய மாண்புகள்	380-385
105.	அமுதன்	இலக்கியத்தில் மனித நேயம் தமிழ் இலக்கியங்களை முன்வைத்து	386-389
106.	S.Jagadambal & Dr. K. Perumal	Spirituality Fosters Humanity	390-393
107.	டாக்டர். சு.பிரசாத் & செ.சண்முகவடிவு	சித்தர் இலக்கியங்களில் மனிதனேயம்	394-399
108.	த. மகிலா ஜெனி	விவேக சிந்தாமணியில் மனித நேயம்	400-403
109.	த.ரதீஸ்	இலக்கியத்தில் மனிதனேயம்	404-407
110.	ர.மாலதி ரவீந்திரன்	சங்க இலக்கியங்களில் மனிதனேயம்	408-410
111.	திருமதி.க.தேவி	இலக்கியங்களில் மனிதனேயச் சிந்தனைகள்	411-416
112.	ந.ஜெயகுதா	இலக்கியங்களில் மனிதனேயம்	417-419
113.	இரா.ஜெயந்தி	திருக்குறள் காட்டும் மனிதனேயக் கருத்தாக்கம்	420-423
114.	க. உஷா	திருக்குறளும் மனித மாண்புகளும்	424-427
115.	D. ஞானசௌந்தரி	கீதைக்கறும்ஞானம்	428-432
116.	க.முத்துஇலக்குமி	பாரதியார் கவிதைகளில் மனிதனேயப்பண்பு	433-436
117.	க.தனலட்சுமி	தமிழ் இலக்கியங்களில் மனிதனேயம்	437-439
118.	பொ.வீரசித்திவிநாயகன்	இலக்கியங்களில் திருக்குறள் உணர்த்தும் மனிதனேயமும்	440-442
119.	மு.சுகந்தி	மருத்துவமும்	443-446
120.	த.பரமேஸ்வரி	புறநானூற்றுப் பாடல்களில் மனிதனேயம்	447-450
121.	பேரா ர.குர்யா	புதுக்கவிதைகள் உணர்த்தும் புரையோடிய மனிதனேயம்	451-453
122.	மு.அபிந்யா	மனிதனேயச் சிந்தனைகள்	454-456
123.	ஜோதிமணி.து	கருவறைவாசனையில் பெண்ணுலகம்	457-460
124.	இரா.விச்ஞாப்பிரியா	காட்டுக்குட்டியில் மாண்டுபோகும் மனிதனேயம்	461-469
125.	திலகவதி பு	புலமையும் மனிதனேயமும்	470-473

புதுக்கவிதைகள் உணர்த்தும் புரையோடிய மனிதநேயம்

முனைவர் த.பரமேஸ்வரி

தமிழ்த்துறைத்தலைவர்
என.ஐ.எம்.கல்லூரி, பொள்ளாச்சி.

மனம் பெற்றதால் மனிதன் எனப்பட்டான். மனம் மனிதனை வகைப்படுத்தும் மிகப்பெரிய கருவி. மனதில் அன்பு, கருணை, நேசம், நேயம் நிறையப்பெற்றவன்னை இருக்க வேண்டும். நேயம் என்றால் நேசம், நேசம் என்றால் “அன்புத்தகுதி” எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. சிந்தித்தால், நேயம் என்பதற்கு அன்பு என்றே பொருள் கொள்ளலாம். இதைத்தான் வள்ளுவர்,

அன் பகத் தில் ஸா உயிர் வாழ் க்கை
வன்பாற்கண்

வற்றல் மாந்தளிர்ந் தற்று- (க.எண்.78)

என்றார். வள்ளுவன் சொன்னதுபோல, வன்பாலை நிலத்தில் பட்டமரம் தழைப்பதைப் போலத்தான் இன்றைய சமுதாய வாழ்க்கையும் அன்பு கசிவதில்லை:கசக்கிறது: காய்ந்து போனது. ஆதலால் இது இல்லை என்பதைப் புதுக்கவிதைகள் தனது நெடுவெளியில் எடுத்துக் கூறுவதன் மூலம் தனித்து இயங்குகின்றன. இல்லை என்பதை இல்லையென வலியுத்துவது புதுமையல்ல என்ற வினா எழும்பும்: இல்லை என்றாலே ‘வேண்டும்’, ‘இருக்க வேண்டும்’ ‘மீட்பு செய்ய வேண்டும்’ என்பதுதானே இதன் சாரம், சாரம் அமைத்தன் வழி முறைகளுக்குச் சாணம் படித்தலே இம்முயற்சி.

குடும்பத்தில் மனிதநேயம்

சரியான தேர்வுப் பொருத்தத்தில், சரியான புரிதலுடன் ஆணும் பெண் னும் இணைந்து வாழ்வதே குடும்பம் சிறந்த இல்லறம். அதை அமைத்துக் கொள்வதற்கானத் தகுதி இப்பொழுது என்னவென்று தீர்மானிக்படுகின்றது? பெண் ணிற்கு இருக்க வேண்டிய தகுதி

செம்மொழித் தமிழ் (பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்) ஜூலை, 2019 - சிறப்பிதழ் (ISSN : 2321-0737)

Classical Thamizh (A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal) July, 2019- Special Issue (ISSN : 2321-0737)

தமிழ்த்துறை (சுயநிதி), நஞ்சமுத்துக் கவுண்டர் மகாவிளங்கம் கல்லூரி (துண்ணாட்சி), பொள்ளாச்சி -642 001, தமிழ்நாடு, இந்தியா

‘வரதட்சணை’ கொடுப்பதாகும். இத்தகுதி இருந்தால் இனிக்கும் இல்லறமாக அமைய முடியும்: இல்லையெனில் குடும்ப வாழ்க்கையே இல்லை என்பதுதான் இன்றைய சமுதாயத்தில் பொரும்பாலான நிலை. இதன் உச்சகட்ட நிலையை உணர்த்தும் மேத்தா,

வைர அட்டிகையும்
வரதட்சணை பாக்கிக்கும்
உன்னுடைய
தந்தை வந்து
உடனே
தராவிட்டால்
தோகையே
உன்னைத்
தொடமாட்டேன் என்று
இளைஞர்கள் சொல்வது
இன்றைய இல்லறம்”

(காத்திருந்த காற்று : 11,33)

எனப் பொங்கி எழும் பாங்கு பாராட்டுதற்குரியது, ஆனாலும்,

அன் றும் அறஞும் உடைத் தாயின்
இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது

என வள்ளுவர் விளக்கியதும் இவருக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே,

துடிஅடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப் பிடி ஊட்டிப் பின் உண்ணுதல் களிறு

என எடுத்துக்கூறியதும் என்னவாய்ற்று என சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியதாய் உள்ளது.

சமுதாயத்தில் நேயம் கிருக்க வேண்டுமென்று முதலில் குடும்பத்தில் கிருக்க வேண்டும். தாமின் அன்புதான் எல்லாவற்றிலும் மேலான அன்பு: தாமிடம் பேற்றதைத்தான் தழந்தைகள் சமுதாயத்திற்குக் கொண்டு சேர்க்கிறது. தாமின் நேசம் தழந்தைக்குப் போய்ச் சேரவதே தவணையாகத்தான் கிடைக்கிறது. தழும்பத்தை இபக்கும் நேரத்தில், இயந்திரப் பயணத்தில், போருள் தேடி ஒடும் ஓட்டத்தில் தாம்மைப் பண்பைச் செலவிவிடக்கூட முடிவால்லை: முடிவதில்லை.

இதை வைரமுத்து ‘இன்னோரு தேசியகீதம்’ என்னும் தனது நூலில் “பெண்களின் அக.பூந்தை” எனும் தனது நூலில்.

ஆய்த்தமாகும் அவசரத்தில்
ஊட்ட நினைக்கும் பால்கூட
உறைந்து விடுகின்றது
அன்புக்கு நேரமில்லை
ஆனால்
காட்டவேண்டிய பாசத்தை
அவள்
ஞாயிற்றுக் கிழமைக்குத்
தள்ளிப் போடுகின்றாள் - (ப.45)

என்ற வரிகள் கண் ணீரை
வரவழக்கன்றது.பூநானுற்றுப் பாடலானது,

புலிப்பாற் பட்ட ஆமான் குழவிற்குச்
சினங்கழி முதாக் கண்று படுத்துது ஊட்டும்”
- (புற. 323)

என்ற வரிகள் “புலியிடம் அகப்பட்டுக் கொண்ட மாண்ஸ் கண்றுக்கு முதிய பச ஒன்று தன் கண்றாக நினைத்து தன் பாலைக் கொடுத்தது” என்றக் கநுத்தை முன்வைத்துப் பாடியது. விலங்கின் நேயத்தை விளக்குவதன் மூலம் ‘மனிதன் வீலங்கைவிட விலங்காகிவிட்டான்’ என்பது புரிகிறது.

சமுதாயத்தில் மனிதனேயம் வறுமை

ஜினாயகம் என்பதே ‘மக்களை மக்கள் ஆள்வது’. இப்படியொரு ஆட்சியில் தற்கால நிலையில் ஒரு பகுதியினர் இன்னொரு பகுதியினரை நக்கிக், அர்களை வறுமையின் பிடியில் அகப்படச் செல்வதைக் காட்டுகிற: முதலாளி, தோழிலாளி என்ற அதிகார வர்க்கப் பிரிவினை தீழுடுகிறது: இதை சு. இளங்கோ என்ற கவிஞர்.

ஒரு

கம்யூனிஸ்டு வாதி

கடவுளிடம் வேண்டிக்கொண்டான்
இப்படி:

கிருஷ்ணா

குழலை வைத்துவிட்டு வா
வயலை உழுகப் போவோம்
கொதிப்பாகல் பிறந்த நம்
தத்துவச் தீப்பொறிகள்
இந்திய முதலாளித்துவத்தின்
கொழுவிலே பற்றி எரியூட்டும்’

(ஆகஸ்டும் அக்டோபரும் ப.13) என்றும்

இரண்டாம் வேற்றுமை

உருபிற்குப் பின்னும்
நான்காம் வேற்றுமை
உருபிற்குப் பின்னும்
வல்லினம் வந்தால்
ஒற்று இட வேண்டும்
அங்கு இங்கு எங்கு
இப்படி இப்படி எப்படி

என்னும் பதங்களில் பின்னாலே....
ஒற்றேமுத்து இட
சோநில்லா ஏழைக்குச்
சோநிடும் வழியை

ஏன் சொல்லித் தரலை. -

(ஆக்டோபஸும் கீப்புவும் - புற-10-11)

என்று கவிஞர்கள் எடுத்துரைப்பதன் வறுமையின் பிடியை அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற சமுதாயத்தை உணர்முடிகிறது. மேற்கண்ட கருத்து சங்ககாலப் புலவர்கள் கூறிய

நெற்பல பொலிக! பொன் பெரிரு சிறக்க! விளைக வயலே! வருக இரவலர்! பால் பல ஆழுக! பகடுபல சிறக்க!

- (ஜங்குநுறூறு)

எனும் பாடல் வளம் பெருக வேண்டும், இரவலர் வருகை வேண்டும் என வேட்கை கொள்ளும் தலைவியின் பண்பு நலத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் கருத்தோடு முரண்படுவதை

அறம் எனப்படுவது யாதெனக் கேட்பின் பிறவாது இதுகேள்! மன்னுயிர்க்கு எல்லாம் உண் டியும் உடையும் உறையுளும் அல்லது

(மணிமேகலை)

என்ற பாடல்வழியும் உணர்முடிகிறது. இந்தக் கருத்துக்கள் வறுமை என்பது எல்லாக் காலங்களிலும் இருப்பதை உணர முடிந்தாலும் அந்தக் காலத்தில் இரவலர்களுக்கு ஈய இருந்தார்கள்; இரப்பவர்களுக்கு ஆதரவு நல்கக் கூடியப் புரவலர்கள் இருந்தார்கள். இப்பொழுது அந்நிலை குறுகிவிட்டதை மேற்கண்ட புதுக்கவிதைகள் காட்டுகின்றன.

சாதி, மத, நிற, இனவெறி

மனிதநேயம் அற்றுவிட மிக முக்கிய கரும்புள்ளிகளாகிய சிக்கல்கள் சாதி, மதம், இனவெறி என்பவையாகும். இப்பிரச்சனைகள் குறித்து,

சாதி

மனிதன்

தன் முகத்தில்

தானே பூசிக்கொண்ட

கரி (மேத்தா -அவர்கள் வருகறூர்கள் ப.36)

செம்மொழித்தமிழ் (பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்) ஜூலை, 2019 - சிறப்பிதழ் (ISSN: 2321-0737)
Classical Thamizh (A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal) July, 2019- Special Issue (ISSN : 2321-0737)
தமிழ் கிலக்கியத்தில் மனிதநேய மாண்புகள் - பன்னாடுக் கருத்தரங்கம்-2019
தமிழ்த்துறை (சுயத்தி), நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி). பொள்ளாச்சி -642 001, தமிழ்நாடு, இந்தியா

என சாதியால் மனிதம் செத்துவிட்டது என்பதையும்,

மதங்களிடம்

விலகல் கடிதம் கொடுப்பது தவிர வேறு வழியுண்டா என்று கடவுள்

யோசிக்கிறான்

(நடைமறந்த நதியும் திசை மாறிய ஒடையும்)

என வைரமுத்து கூறியதில் மதத்தால் மனிதம் செத்துவிட்டது என்பதையும்,

பக்கத்து மாநிலங்களுக்கும்

பால் கொடுக்காமல்

நதி நங்கைகளின்

மார்புகளிலேயே

முடிச்சுப் போடும்

மாநில வெறியர்கள்

(நந்தவன நாட்பற்று - 94)

என மேத்தா கூறியதில் மாநில வெறியால் மனிதம் மாயமானது என்பதையும்,

அங்கே

பிணங்கள் விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன; நாம்

எத்தனை விக்கெட்டுகள் விழுந்தன? என்று விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அவர்கள்

சயினைட் அருந்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் நாம்

அதர பானம் பருகிக் கொண்டிருக்கிறோம் (அப்துல் ரகுமான் சுட்டுவரல் - பக்க 17-18)

என பதில் ஈழத் தமிழர் பிரச்சனையில் நமக்கிருக்கும் மனித நேயத்தைக் காட்டுவதாய் அமைகிறது.

அரசியல்

சமுதாயத் தில் கொள்கைகளை நிலைநாட்டுவதாய்க் கூறிக்கொண்டு பலவண்ண

கட்சிக் கொடுக்கன் நிறுமிய பூஸ்ரீசல் அரசியல்
வாதிகள் மக்களை நகத்துவதில், மாற்றுவதில்
முக்கியம் பங்கு வகிக்கின்றனர்.இதை,

அதந்திர தேவி!
வெள்ளையனே வெளியேறு
என்றோம்
வெளியேறி விட்டான்
வெள்ளையனே வெளியேறு
யாரைப் பார்த்து
யார் சொல்வது

(நடைமறந்த நதியும், திசை மாறிய
ஒடையும் 16.30)

என்ற கவிதையில் பதிய வைப்பதன் மூலம் பெரும்
கொள்ளையர்கள் அரசியல்வாதிகள் ; சிறும்
கொள்ளையர்கள் அவர்களைச் சார்ந்து இயங்கும்
மக்கள் என்பதை உணர முடிகிறது.

மேற்கூறிய துறைகளின் வாயிலாகக்
கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் வழி வலியுறுத்துவது
இத்துறைகளில் முதலில் மனித நேயம் வளர
வேண்டும் என்பதேயாகும்.

